

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/183/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204177
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8613204177.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: K. Q., nar. XX.XX.XXXX, I. XXX, XXX XX I., za účasti: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Nám, Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozef Kemp, advokát, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 185 726, o zaplatenie 3.537,99 Eur s prísl., odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/480/2013-110 zo dňa 11.04.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol. Ďalším výrokom žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Posledným výrokom Občianskemu združeniu Slovenských spotrebiteľov AZ priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 497 Obchodného zákonníka, ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.07.2007, ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 39 Občianskeho zákonníka, zároveň ust. § 2 písm. a/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zároveň ust. § 107 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 5 zákona č. 258/2001 Z.z.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za nepochybne preukázané, že pôvodný žalobca a žalovaná uzavreli dňa 10.06.2009 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky. Predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanej. Keďže žalovaná neplnila svoju povinnosť zo zmluvy splácať poskytnutú pôžičku, pôvodný žalobca dňa 19.12.2010 „vypovedal“ zmluvu a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. Súd mal za preukázané, že žalovanej bol jednorazovo poskytnutá pôžička, teda vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 3868,98 eur a ďalej je nesporné, že žalovaná v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami uhradila sumu 1700,95 eur, ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára.

4. Vedľajší účastník (teraz Združenie) v písomnom podaní zo dňa 10. 07. 2014 namietal premlčanie a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a to z dôvodu uplynutia dvojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu v deň nasledujúci po dni, kedy žalobca odstúpil od Zmluvy o pôžičke.

5. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania ako aj závery Krajského súdu Prešov, súd opätovne preskúmal zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky, doručenkou zo dňa 23.12.2010, vypovedaním zmluvy zo dňa 19.12.2010, všeobecnými obchodnými podmienkami, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2013 a s príslušnými prílohami, písomným vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka zo dňa 10.07.2014, ktoré došlo súdu dňa 16.07.2014, písomným podaním právneho zástupcu žalobcu, ktoré došlo súdu dňa 28.08.2014 spolu s prílohami a výpoveďou žalovanej.

6. Listom zo dňa 19.12.2010 s označením ako vypovedanie zmluvy žalobca v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a Všeobecných obchodných podmienok vypovedal zmluvu ku dňu 19.12.2010. Zároveň žalovanú vyzval na uhradenie celkového dlhu vo výške 3.220,01 Eur v lehote 5 dní od doručenia vypovedania. Podľa poštovej doručky oznámenie o vypovedaní zmluvy si prevzala žalovaná dňa 23.12.2010.

7. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok čl. 13 (13. 02.), Klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti.

8. V danom prípade listom zo dňa 19/12/2010 žalobca uviedol, že zmluvu „vypovedá“. Vo Všeobecných obchodných podmienkach a to v časti 13. Skončenie zmluvy je taktiež uvedené, že Klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené súd preskúmal obsah prejavu vôle žalobcu s tým, že dospel k záveru, že aj napriek nesprávnemu výrazovému prostriedku, ktorý použil v liste zo dňa 19/12/2010, prejavil vôľu odstúpiť od zmluvy. V prípade ak by si strany v zmluve dojednali možnosť odstúpenia, spravidla si dojednávajú aj právne následky, ktoré odstúpenie vyvolá. Takáto dohoda by mala prednosť pred zákonom (ustanovenie § 48 OZ má dispozitívnu povahu). Pokiaľ tak neurobili ako v danom prípade, nastávajú právne následky, ktoré vyplývajú zo zákona. Právnym následkom odstúpenia od zmluvy je že zmluva sa ruší od samého začiatku (ex tunc). Zmluva o pôžičke č. 5002654 bola jednostranným prejavom vôle žalobcu (spoločnosti) zrušená. Predmetný prejav vôle taktiež obsahoval presnú čiastku nezaplatenej pôžičky, úrokov z omeškania ako aj zmluvných pokút bez výpovednej lehoty, preto súd mal v danom prípade za to, že žalovanej (ako klientke) bolo zaslané odstúpenie od zmluvy.

10. V predmetnom konaní došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej, nakoľko žalovaná získala majetkový prospech plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Ide o jednu zo štyroch foriem bezdôvodného obohatenia. Právnym dôvodom je zmluva o pôžičke č. 5002654 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 10. 06. 2009. Teda majetkový prospech odporcu tu bol získaný z právneho dôvodu, ktorý tu spočiatku existoval, ale dodatočne odpadol.

11. Súd vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že žalovaná prevzala list dňa 23. 12. 2010, teda do 28. 12. 2010 mala dlžnú čiastku uhradiť. Žaloba bola podaná dňa 18. 07. 2013, teda po uplynutí 2- ročnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto súd žalobu žalobcu zamietol.

12. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 3.163,51 Eur s príslušenstvom. Súd žalobu žalobcu zamietol a preto úspech žalovanej predstavoval 100 %. Nakoľko žalovaná na pojednávaní uviedla, že trovy konania si neuplatňuje súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 C.s.p., kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko sa žalovaná zriekla práva na náhradu trov konania, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

13. Čo sa týka osobitného subjektu konania, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. V súvislosti s účinnosťou nového civilného procesného kódexu, zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej len C.s.p.), počnúc dňom 01.07.2016, Inštitút osobitného subjektu konania podľa § 95 CSP, zodpovedá pôvodnej právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Spotrebiteľské

zdzruzenia vystupuju v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p., účinného do 30.06.2016, v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Počnúc dňom 01.07.2016, spotrebiteľské združenia vystupujú v prebiehajúcich súdnych konaniach, v súlade s § 95 CSP naďalej, už pod novým procesným označením, osobitný subjekt konania. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd Občianskemu združeniu slovenských poisťovateľov AZ, priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100%, nakoľko žalovaná bola úspešná v plnom rozsahu.

14. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci v otázke premlčania. Poukázal na skutočnosť, že listom zo dňa 19.12.2010 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy do 5 dní od jej doručenia. Žalovaný prevzal výpoveď dňa 30.09.2011. Päťdňová lehota uplynula dňa 05.10.2011, pričom dňom nasledujúcim, teda 06.10.2011 došlo k splatnosti celej dlžnej sumy. Zároveň je od tohto dátumu potrebné posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby. Následne treba prijať záver, že ku dňu podania žaloby dňa 18.07.2013 uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný. Nemožno súhlasiť s posúdením výpovede ako odstúpenia od zmluvy, keďže ide o dva rôzne inštitúty, s ktorými zákon spája rôzne následky. Nie je dôvod prekvalifikovať predmetné výpovede na odstúpenie od zmluvy. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17Co/30/2015 a 5Co/118/2016. Žalobca uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie a rovnako aj rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o odvolaní a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, sú nepresvedčivé a nedostatočne odôvodnené. Z predmetných rozhodnutí nie je zrejmé, prečo súd podaniu, ktoré určite ani podľa úmyslu veriteľa nemá byť považované za odstúpenie od zmluvy, prisúdil účinky odstúpenia. Na uvedený postup nie je žiaden dôvod a tak ako už bolo uvedené, predmetné rozhodnutie nie je nijako právne zdôvodnené. Rovnako treba poukázať na skutočnosť, že medzi zmluvnými stranami nebola možnosť odstúpenia od zmluvy zo strany veriteľa ani dohodnutá. Žalobca považuje rozhodnutie súdu za šikanózný výkon práva. Pokiaľ sa súd nestotožňuje s posúdením predmetného podania ako výpovede a má za to, že neboli dodržané všetky podmienky, mohol prijať záver, že zmluva nebola predčasne ukončená a k jej ukončeniu došlo až riadnym dobehnutím splatnosti všetkých splátok a následne priznať žalobcovi sumu nepremličaných splátok v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa nestotožňuje ani s rozhodnutím súdu o trovách konania, kedy súd v rozpore s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. priznal združeniu právo na náhradu trov konania. Poukázal na to, že podľa ust. § 60 C.s.p. stranami sú žalobca a žalovaný. Zároveň citoval znenie ust. § 95 ods. 1, § 470 ods. 1, 2 a § 474 C.s.p. Ust. 255 ods. 1 C.s.p. jednoznačne vymedzuje, že súd prizná nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci len stranám sporu. Ustanovenia C.s.p. nedovoľujú súdu, aby pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v konaniach, ktoré boli začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti C.s.p. aplikoval iný režim než ten, ktorý je upravený v ustanoveniach § 251 - § 264 C.s.p. Združenie nebolo v súdenom prípade stranou sporu a preto v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko tento súd prizná len strane sporu, t.j. žalovanému a žalobcovi a to bez ohľadu na to, kedy združenie vstúpilo do konania. Žalobca má za to, že priznanie náhrady trov konania nemožno podložiť ani ustanovením § 470 ods. 2 C.s.p., ktoré sa týka len účastníkov úkonov vykonaných pred dňom účinnosti C.s.p., avšak vôbec nepojednáva o trovách konania, ani sa ich nijakým spôsobom nedotýka. Preto žalobca zastáva názor, že súd svoje rozhodnutie, ktorým priznal právo na náhradu trov konania nemá ani ako právne zdôvodniť a oprieť o príslušné zákonne ustanovenia. Z tohto hľadiska sa následne rozhodnutie súdu javí ako nepreskúmateľné a zmätočné v rozpore so súčasnou právnou úpravou. Preto navrhol rozsudok podľa ust. § 388 C.s.p. zmeniť tak, že sa vyhovie žalobe, resp. podľa ustanovenia § 389 ods. 1 C.s.p. zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania vo výške 345,51 Eur za podanie odvolania.

15. Odvolanie bolo zaslané na vyjadrenie žalovanej i právneho zástupcovi Združenia.

16. Žalovaná sa k odvolaniu vyjadrila tak, že nesúhlasí s odvolaním žalobcu, nakoľko súd rozhodol v jej prospech, tak ako aj čo sa týka premlčania rozsahu 2 rokov. S rozhodnutím sa stotožňuje, nakoľko je v hmotnej núdzi a nie je zamestnaná.

17. Vyjadrenie žalovanej bolo zaslané na vyjadrenie žalobcovi i zástupcovi Združenia. Ďalšie vyjadrenia však do spisu predložené neboli.

18. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.) oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.) preskúmal rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu

predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 10.05.2018 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

19. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v predmetnej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil aj správne právne závery. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na uvedenom nič nezmenilo. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p. poukazuje.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.04.2014 č.k. 4C 480/2013-40 súd pripustil zmenu účastníkov konania a to tak, že do konania namiesto doterajšieho žalobcu Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpil ako nový žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803. Preto je aktívne legítimovaný nový žalobca na základe postúpenia pohľadávky.

21. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako klientom došlo dňa 10.06.2009 k uzavretiu zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky - Šanca č. 5002664, na základe ktorej bola žalovanej schválená pôžička vo výške 3.868,98 Eur ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 141,63 Eur a to v 38-mesačných splátkach pričom dohodnutá úroková sadzba predstavovala 23,98 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 23,98 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 23,98 %. Celková suma pôžičky predstavovala sumu 5.381,94 Eur. Pri kolónke konečná splatnosť je uvedené 38 mesiacov. Listom zo dňa 19.12.2010 s označením ako vypovedanie zmluvy žalobca v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a Všeobecných obchodných podmienok vypovedal zmluvu ku dňu 19.12.2010. Zároveň žalovanú vyzval na uhradenie celkového dlhu vo výške 3.220,01 Eur v lehote 5 dní od doručenia vypovedania. Podľa poštovej doručenky oznámenie o vypovedaní zmluvy si prevzala žalovaná dňa 23.12.2010.

22. Žalobca namieta, že listom zo dňa 19.12.2010 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy do 5 dní od jej doručenia. Žalovaný mal prevziať výpoveď dňa 30.09.2009. Uvedené však nezodpovedá skutočnosti. Žalovaná si prevzala list zo dňa 19.12.2013 dňa 23.12.2010 a nie až 30.09.2011. Preto jej 5-dňová lehota uplynula dňa 28.12.2010, keď mala dlžnú čiastku uhradiť. Odvolacia námietka žalobcu v tomto smere nie je dôvodná.

23. Krajský súd v Prešove už z uznesení č.k. 5Co/407/2015-95 zo dňa 29.11.2016 konštatoval čo do napadnutej časti, že ide o jednostranný adresný právny úkon žalobcu, ktorým prejavil vôľu okamžite, t.j. bez poskytnutia výpovednej lehoty (do 5 dní) ukončiť zmluvný vzťah so žalovanou. Odvolací súd zotrváva na svojom právnom závere, že tento jednostranný právny úkon žalobcu zo dňa 19.12.2010 (v listine je chybe 12.19) má všetky zákonné náležitosti odstúpenia od zmluvy, a preto niet pochýb o tom, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k využitiu inštitútu odstúpenia od zmluvy. Takýto záver platí bez ohľadu na to, že právny predchodca žalobcu použil terminologicky v článku 13 v bode 13.2 všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy nesprávny pojem vypovedanie zmluvy. Žalobca pristúpil k tomuto právnemu kroku z dôvodu, že žalovaná porušila svoju zákonnú povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas. Takéto správanie sa žalovanej ako zmluvnej strany je v zmysle ust. § 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch legítimným dôvodom na odstúpenie od zmluvy. K odvolacej námietke žalobcu odvolací súd znova zdôrazňuje, tak ako to už uviedol v pôvodnom zrušujúcom uznesení, že za odstúpenie od zmluvy považuje podanie zo dňa 19.12.2010 z dôvodu, že právny zástupca žalobcu neuviedol žiadnu výpovednú dobu, čo je pre výpoveď ako jednostranný právny úkon charakteristické. Zároveň z listiny označenej ako vypovedanie zmluvy presne vyplýva o akú čiastku sa jedná. Išlo o čiastku 3.163,51 Eur. Pri odstúpení od zmluvy veriteľ poskytujúci dlžníkovi pôžičku presne vyčísluje čiastku, ktorú má dlžník vrátiť, zároveň uvádza lehotu, do akej je potrebné plniť. Právny predchodca žalobcu žiadal vrátiť finančné prostriedky vo výške 3.163,51 Eur a zároveň denný úrok z omeškania vo výške 0,05 % odo dňa vypovedania až do zaplatenia do 5 dní od doručenia tohto vypovedania. Podľa názoru odvolacieho súdu sa jedná jednoznačne o jednostranný právny úkon - odstúpenie od zmluvy. Súd prvej inštancie správne ustálil (bod 44 rozsudku), že po preskúmaní obsahu prejavu vôle právneho predchodcu žalobcu možno dospieť k záveru, že aj napriek nesprávne výrazovému prostriedku, ktorý použil v liste zo dňa 19.12.2010 prejavil vôľu odstúpiť od zmluvy. V prípade, ak si strany v zmluve dojednali možnosť odstúpenia, spravidla si dojednávajú právne následky, ktoré odstúpenie vyvolá. Takáto dohoda by mala skutočne prednosť pred zákonom, teda pred ust. § 48

Občianskeho zákonníka, ktoré má dispozitívnu povahu. Pokiaľ však účastníci zmluvy tak neurobili, ako to bolo v danom prípade, nastávajú právne následky, ktoré vyplývajú zo zákona. Právnym následkom odstúpenia od zmluvy je, že zmluva sa ruší od samého začiatku (ex tunc). Zmluva o pôžičke č. 5002654 bola jednostranným prejavom vôle právneho predchodcu žalobcu zrušená. Súd prvej inštancie správne právne posúdil, že následne nastáva v právnych vzťahoch rovnaký právny stav ako keby k zmluve vôbec nebolo došlo. Od začiatku sa obnovujú ich práva a povinnosti v tej podobe, v akej mali k predmetu zmluvy pred uzavretím zmluvy. Ak bolo na základe takto zrušenej zmluvy plnené, ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a každý z účastníkov zmluvy je povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka.

24. Súd prvej inštancie následne správne aplikoval ust. § 107 Občianskeho zákonníka, keď akceptoval námietku premlčania s tým, že žalovaná mala do 28.12.2010 dlžnú čiastku uhradiť. Žaloba bola podaná dňa 18.07.2013, teda po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Preto bolo namieste žalobu zamietnuť.

25. Civilný sporový poriadok upravil inštitút vedľajšieho účastníctva odlišne ako do 30.06.2016 platný Občiansky súdny poriadok (ďalej O.s.p.). Podľa O.s.p. vedľajším účastníkom mohla byť aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti bola ochrana práv podľa osobitného predpisu, teda napr. občianske združenia na ochranu spotrebiteľa. Civilný sporový poriadok však tento inštitút nielen pomenoval inak, nazval ho intervenciou, ale stanovil, že intervenientom môže byť len ten, kto má právny záujem na výsledku konania. Kritérium právneho záujmu na výsledku konania je tradičným a osvedčeným kritériom intervencie v spore, preto zostalo normatívne zachované. Právny záujem intervenienta na výsledku sporu znamená právny záujem na víťazstve strany, popri ktorej sa na konaní zúčastňuje, teda žalobcu alebo žalovaného. Danosť právneho záujmu intervenienta na výsledku sporu vychádza z hmotného práva. Judikatúra zadefinovala, že právny záujem na výsledku sporu medzi stranami má ten, ktorého právne postavenie bude priaznivo alebo nepriaznivo ovplyvnené rozsudkom vydaným v danom spore (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. augusta 2010, sp. zn. 6Sžo/119/2010). Vo veľkom množstve prípadov sú intervenientmi poisťovne, s ktorými má strana sporu uzavretú poisťovnú zmluvu.

26. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd dospel k tomu záveru, že účinnosťou Civilného sporového poriadku (01.07.2016) zaniklo vedľajšie účastníctvo občianskeho združenia, pretože toto občianske združenie nespĺňa zákonom stanovené požiadavky na intervenienta a to právny záujem na výsledku konania.

27. Podľa ust. § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácie konania, ak by boli v neprospech strany.

28. Odvolací súd v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP má za to, že ak raz vznikli na základe úkonov vedľajšieho účastníka (Združenia) urobených podľa Občianskeho súdneho poriadku v konaní nejaké účinky napr. nárok na trovy konania za už vykonané úkony, musia mu zostať tieto nároky zachované a nemôžu mu zaniknúť účinnosťou Civilného sporového poriadku.

29. Tak ako bolo uvedené vyššie, jedná sa o spotrebiteľskú vec. Podaním doručeným Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 06.06.2014 (č.l. 43) oznámilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ (Združenie) vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a to podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako právnická osoba ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Podaním doručeným Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 16.07.2014 zo dňa 10.07.2014 (č.l. 45 spisu) namietalo Združenie premlčanie a žiadalo v celom rozsahu žalobu zamietnuť a to z dôvodu uplynutia 2-ročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu v deň nasledujúci po dni, keď žalobca odstúpil od zmluvy o pôžičke.

30. Podľa ust. § 93 ods. 1 O.s.p., sa ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi (žalobcovi) alebo odporcovi (žalovanom) zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

31. Podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi (žalobcovi) alebo odporcovi (žalovanom) zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, zavedené do Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 15. 10. 2008, dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení, považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Takýmto združením je v zmysle jeho stanov i občianske združenie, registrované Ministerstvom vnútra SR v registri občianskych združení, s oblasťou činnosti: spotrebiteľské.

32. Podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

33. Podľa ust. § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

34. Podľa ust. § 25 ods. I O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

35. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu malo Združenie oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v citovanom ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a teda má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tej strane sporu (účastníkovi), na strane ktorého v konaní vystupoval. Ak teda vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanej, vzniklo právo na náhradu trov konania aj Združeniu. Združenie si toto právo aj uplatnilo, trovy konania si vyčíslilo a súd prvej inštancie mu trovy priznal. Ide o účelne vynaložené trovy, pretože združenie sa zmysluplne vyjadrilo k žalobe. Patrí mu preto nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %, pretože žalovaná bola v plnom rozsahu úspešná vo veci. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaná na pojednávaní uviedla, že trovy konania si neuplatňuje a súd prvej inštancie jej tieto trovy nepriznal.

36. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1, 2 C.s.p. Úspešnej žalovanej by patrila náhrada trov odvolacieho konania a neúspešný žalobca na náhradu trov odvolacieho konania nemá právo. Úspešnej žalovanej však žiadne trovy odvolacieho konania z obsahu spisu nevyplývajú, ani si tieto neuplatnila. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.